

[Aksel Larsen.]

eksporterhverv såvel som skibsfarten indtjener, ikke føres hjem til Danmark? Er man ikke opmærksom på, at ganske vist står der i loven, at den skal føres hjem og afleveres til nationalbanken, men der er ingen som helst kontrol med, at pengene tages hjem. Og jeg spurgte, hvad man agtede at gøre i den retning. Mit parti har i forgårs henvendt sig til ledelsen for socialdemokratiet og stillet en række forslag til foranstaltninger, der burde gennemføres i denne situation, og også peget på, at her burde man sætte ind. Når man er så forarget fra regeringens side, som jeg forstår man er — og det er en berettiget forargelse — over den valutaspekulation, der foregår, må man spørge: Hvorfor i alverden vil man så ikke gribe ind imod den og aldeles omgående iværksætte kontrolforanstaltninger for at få valutaen hjem?

Jeg mangler materiale, som kan belyse, hvor meget det drejer sig om, hvor stor spekulationen er, men det sker, at man kommer til at tale med folk, som praktisk kender tingene, og jeg har tilfældigt haft en samtale med en dansk industrieksportør, som sagde, at efter hans ærlige mening var det ren sindssyge, at man i mange tilfælde skulle bruge megen tid til at få tilladelse fra myndighederne til en eller anden eksportforretning, som eventuelt androg millioner, men hvis man havde fået tilladelsen, var staten revnende ligeglad, om man tog 5 øre eller 2 mill. kr. hjem; det interesserede den sig ikke for. Den slags giver indtryk af, at der virkelig er noget galt, og derfor henstiller jeg til regeringen, at den får gjort noget for at sikre, at den valuta, som tilhører Danmark, kommer hjem til landet, men samtidig tillader jeg mig at henstille, uden at det skal opfattes som renvaskning af de konservative, at man på regeringssiden hører op med den agitation, for det ser ikke godt ud. Hvis regeringen ikke selv vil standse valutaspekulationen, hvis den ikke vil standse det spil, der tales så forargeligt om i denne artikel, hvorfor så forargelsen, hvorfor så angreb på andre? Det er dog regeringen, der sidder for at regere.

Løvrigt må jeg også have lov til at benytte lejligheden til at anholde noget, der har stået i „Social-Demokraten“ i går, hvor man udgyder vredens skåler over de arbejderdeputationer, som har opsøgt folketin-

gets partier eller regeringen eller folketingsudvalget. Det kan man ikke lide. Man har ikke noget som helst imod, at Grosserer-Societetet og vinhandlerforeningen o. s. v. kommer i deputation, men at fagforeninger og arbejdspladser tillader sig at sende deputationer, det er man vred over. Man siger irettesættende til dem: det skal I lade være med, for Aksel Larsen har jo selv i folketinget sagt, at det er ikke noget særlig alvorligt, og man bringer et påstået citat fra folketingstidende sp. 6369, hvor det, jeg skal have sagt — med den højtærede formands tilladelse — i „Social-Demokraten“'s gen-givelse lyder således:

„Hvis man skulle dømme efter de lovforslag, regeringen har forelagt, er det egentlig forholdsvis beskedne, omend ubehagelige foranstaltninger, der skal til for at klare det.“

Og så en række punkter. Det er en rar måde at citere på! Jeg bestrider ikke, at jeg har sagt det, men jeg har sagt mere. Jeg har ikke sagt, at de foranstaltninger, regeringen foreslog, var noget, arbejderne kunne affinde sig med, tværtimod; jeg har sagt, at hvis man skulle dømme efter regeringens lovforslag, så var det i forhold til hele den økonomiske situation ikke så kolossalt meget, der skulle til, og det er det heller ikke. Hvis man virkelig vil påstå, at man kan klare valutasituationen og Atlantpagten og Marshallplanens følger for Danmark ved de foreslåede indirekte skatter og nedskæringen af boligbyggeriet o. s. v., så kunne det hele ikke være så forfærdeligt. Det, jeg har gjort opmærksom på, er, at situationen egentlig er værre efter min opfattelse, at grundårsagerne er så alvorlige, så i stedet for at foreslå indirekte skatter og arbejdsløshedsskabende foranstaltninger skulle man angribe grundårsagerne, som hedder de høje militærudgifter, den tossede handelspolitik, den manglende kontrol med, at valutaen tages hjem. Det er, hvad jeg har sagt i min tale, men for at få arbejderne til at lade være med at sende deputationer til folketinget forsøger „Social-Demokraten“ at misbruge min tale og skriver, at Aksel Larsen siger, at det hele er ikke så slemt, hvad regeringen foreslår.

Løvrigt om situationen. Det er tydeligt, hvad der nu lægges op til fra de forskellige sider. Fra de konservatives og venstres